

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

45 Excommunicatio levibus causis non est incutienda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

tribuat, vinearum quoque & arborum fructus, proventusque omnium rerum, atque ab ipsis omnibus pestiferum fidus, tempestatis procellam, & grandinis fragorem. & universa mala amare digneris. Per Christum, &c.

Oremus.

Onnipotens sempiterne Deus, multiplica super nos misericordiam tuam, & preces nostras benignus exaudi, ut in fruges omnes presentes, & futuras famulorum tuorum venias sperata bene & dictionis libertas, ut repletis de frugibus tuis in tuo nomine, de tua gratia semper exultent. per Dominum, &c.

Oremus.

Onnipotens aeternus Deus, Majestatem tuam supplices exoramus, ut omni tempore hujus Terra segetes ad maturitatem fertilitatis producere digneris, ut esurientium animas bonis affluentibus replearis, & egenis, pauperesque laudent nomen tuum. Per Christum Dominum nostrum Amen.

Oremus.

Misericordiam tuam Domine supplices exoramus, ut animalia famulorum tuorum, si qua infirmitate, aut morbo vexantur, sive quibus infirmitates, ac morbi imminent, in nomine tuo, atque tue bene & dictionis virtute sanentur, infirmitatesque omnes arceantur, extinguanturque in eis omnia diabolica potestas, & ne ulterior agrotent, tu eis Dominesis defensaculum vita, & remedium sanitatis. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, Qui tecum vivis, & regnat in unitate Spiritus sancti Deus &c.

Aspergatur aqua Benedicta.

Auctoritate etiam ordinaria poterunt locusta, bruchi, & hui similia animalia mode prouiso, incipiendo, ut supra, adiutorium nostrum: Te, Domine petimus, &c. Et prosequendo usque insinem exercitari segetes, fructus, & agri benedici, quod si firma fide hoc fecit, Dominus petit a concedet, juxta illud, quidquid orantes petit, credite, quia accipiet, & eveniet vobis, Marc, cap. xl.

44 **Q**uamobrem, cum ad hujusmodi expellenda benedictionibus, orationibus, & signo criticis remedia haberi possint, cur ad excommunicationes, & maledictiones configiendum? Præterea, cum excommunicatione nulla major pena in Dei Ecclesia reperiatur, ideo sobrie, & magna circumspectione ea est adhibenda, & non tantum feriri in subsidium, cum vero alia remedia non suffragantur, ad excommunicationis remedium recurri possit, concil. Trident, in c. 3 § quod, si executa, de reformat. sess. 25. & contra homines

baptizatos tantum, cap. omnis Christianus, 11. quest. 3.

Tum & si contra locustas, bruchi, mures, erucas, & similia, que super terram vindentur excommunicationis sententiam ferre liceter, eadem ratione contra mures, & vermes, qui pluries autumnali pressentim tempore, pluribus in regionibus demoliantur, sataque vastans universa, & contra quadrupedes, scilicet vulpes, & alia id genus animalia hominibus, & animalibus domesticis inimica, & noxia, idem remedium posset adhiberi, unde sequeretur,

quodlibet

quod excommunicationis gladius, qui tam sobrie, & tam cautè est exercendus temere, & levibus de causis incureretur, ex 47 quo magis contemni posset, quam formidari, & perniciem potius pareret, quam salutem, contra ejusdem sacri concilij Tridentin. dispositionem, dict. capit. 3. in princ. de reform. sess. 25. cap. multi, vers. au- ferte malum, 2. quest. 1. Pluribus etiam ac solidis fundamentis Doctorum animalia ex-communicari, & anathematizari non posse, probat idem Cassan. dict. conf. 1. par. 5: à princ. usque ad numer. 150. licet postea contraria partem amplectatur, quam tamen non probat, ut cuicunque illud le- genti patet ad sensum.

46 Theologi autem † tenentes, quod ani- malibus irrationabilibus maledicere liceat, loquuntur in terminis peccati, an, scilicet, illis maledicere sit peccatum, & in his ter- minis post Cajet. loquitur Cardin. Tolet. ubi inquit, quod ratione mali ab ipsis illatis possunt maledici. Quia non est, tam ma- 48 dedicere creaturæ, quam malo, ut in In- struct. sacer. lib. 4. capit. 13. numer. 7. & propterea non est peccatum, illi extrajudi- cialiter maledicere; sed judicialiter excom- municari, aut maledici non possunt, idque credere, vel excommunicare supersticio- nis esse, tenet Navar. in conf. 5. alias 57. num. 8. & 12. de sent. excom. lib. 5. par. 2. Qui in terminis contra consl. Cassan. scriptit, & Graff. decis. aur. cap. 7. numer. 15 in quos postea supra à me in rem hanc congesta forte incidi, mecum ob id, quod idem cum illis senserim, gratulatus, arg. Idem in cap. Valentianus, 5. cum autem 63. distin- excommunicari, aut anathematizari non posse, nisi homo baptizatus ex supra alle- gat, quibus modo addo Navar. eoden-

conf. 5. numer. 6. & Graff. eodem cap. 6. numer. 15.

Ea est enim dæmonis caliditas, † ut, cum manifestis, & apertis iætibus animas petere vereatur, occultis technis, falsisque nomi- nibus sub specie boni miseris mortalibus conatur imponere. Hujus idæ astutia sæ- pe inducuntur homines ad credendum so- lis excommunicationibus, maledictionibus, & conjurationibus animalia irrationalia ex fætentiarum, & maledictionum bonitate, & virtute fugari posse, in qui- bus tamen actionibus, quandoque dæ- monis potestas operatur, qui è terris dicta animalia abstulit, & plerumque occidit, ut ita deceptos falsa credulitate detineat, eol- quæ non principaliter in Deo, sed potius in eisdem operationibus confidentes, sibi manuteneat. Unde, cum hujusmodi ma- festam superstitionem sapient, non est illis inhærendum, Navar. dict. num. 12. & Graff. dict. cap. 6. numer. 22. & 13.

Ejusdem ferè generis est † quod dæ- mones solent cum viros, & mulieres sedu- cunt, ut veneficijs veneficia curent applicanda. Habet enim astutus ille hostis de- lectum beneficarum gregem, quæ illius opera, & consilio pueros fascinant, infan- tes plerumque cum matribus, ac nutrici- bus venenis inficiunt, domesticâ animalia in ipsis ædibus ad extremam maciem, & ad necem malefico tactu perducunt, nihilque sceleris est, quod non intentent, sub tam scelestissimo duce, nec tuo in loco, ubi talia monstra degunt, tam imma- nia admittunt, sed per alias urbes, & vicina oppida circumvolant sæpe realiter, & corporaliter de loco ad locum dæmonis opera fæse transferentes, Sylv. in ver ha- resis, §. 3. numer. 6. & Mart. del.

Mmm 3 Rio,

